

Prvi potpredsednik Vlade i ministar spoljnih poslova Republike Srbije Ivica Dačić govorio je na 71. zasedanju Izvršnog komiteta Visokog komesarijata UN-a za izbeglice gde je istakao da nas je globalna pandemija, izazvana korona virusom, podsetila na značaj međunarodne saradnje i solidarnosti, kao i da Posebnu zahvalnost dugujemo UNHCR-u i OEBS-u koji su omogućili stambeno zbrinjavanje najugroženijih izbeglica.

Ministar je, na početku svog izlaganja, zahvalio svima koji su pomogli realizaciju Zajedničkog regionalnog stambenog programa trajnog zbrinjavanja izbeglica i raseljenih lica sa prostora bivše SFRJ, a koji se sprovodi u Republici Srbiji, Bosni i Hercegovini, Republici Hrvatskoj i Crnoj Gori.

„Posebnu zahvalnost dugujemo UNHCR-u i OEBS-u koji su omogućili stambeno zbrinjavanje najugroženijih izbeglica. Naši zajednički naponi doveli su do toga da je u Srbiji posredstvom Regionalnog stambenog programa do danas stambeno zbrinuto 5.143 porodica“, rekao je ministar Ivica Dačić.

Kako je istakao, Regionalni stambeni program je primer da se put ka rešenju uvek može pronaći, onda kada za tako nešto postoji volja.

„To je veoma važna poruka, jer u Republici Srbiji osim izbeglica iz bivše SFRJ boravi i približno 200.000 interno raseljenih lica sa Kosova i Metohije, za koje se ni nakon 21 godine nisu stekli uslovi za održivi povratak“, kazao je Dačić i naglasio da je zanemarljiv broj njih ostvario svoje pravo na povratak, nesmetano raspolaganje imovinom, nediskriminaciju i nesmetan pristup političkim, ekonomskim i socijalnim pravima na Kosovu i Metohiji.

Populacija interno raseljenih lica sa Kosova i Metohije predugo čeka na rešavanje osnovnih egzistencijalnih pitanja, dodao je ministar Ivica Dačić i podsetio da se Srbi sa Kosova i Metohije više od dve decenije nalaze van svojih domova, što predstavlja jedno od najdugotrajnijih internih raseljenja u Evropi.

„Smatramo da je došlo vreme da se preduzmu konkretne mere da se ovim ljudima pomogne. Zato bismo visoko cenili dodatno angažovanje i podršku međunarodnih partnera na rešavanju problema produženog raseljenja Srba sa Kosova i Metohije, uz uvažavanje naučenih lekcija i ponavljanje dobre prakse“, istakao je ministar spoljnih poslova.

On je rekao da Republika Srbija već pruža podršku interno raseljenim licima sa Kosova i Metohije - sprovođenjem programa finansiranih iz budžeta Republike Srbije, donatorskim sredstvima i sredstvima iz pretpristupnih fondova Evropske unije.

"U očekivanju konkretnih inicijativa za rešavanje situacije dugotrajnog internog raseljenja u Srbiji, želeo bih, na kraju, da se još jednom zahvalim Visokom komesaru Grandiju i UNHCR-u, na njihovoj posvećenosti i neumornom radu na pomoći svim prisilno raseljenim licima u okolnostima pandemije, kao i na angažmanu u okviru globalne izbegličko-migracione krize", rekao je ministar Ivica Dačić.

Istupanje ministra Dačića na 71. zasedanju Izvršnog komiteta Visokog komesarijata UN za izbeglice vam prenosimo u celosti:

„Poštovani predsedavajući,
Ekselencije,
Dame i gospodo,

Velika mi je čast i zadovoljstvo što u ime Republike Srbije imam priliku da izrazim podršku naporima UNHCR-a na sveukupnim zalaganjima u zaštiti svih kategorija prisilno raseljenih lica. Delovanje i rad UNHCR-a posebno su važni u ovim teškim okolnostima kada su nevolje raseljenog stanovništva dodatno otežane zdravstvenom krizom uzrokovanom pandemijom Kovid 19.

Globalna pandemija izazvana korona virusom podsetila nas je na značaj međunarodne saradnje i solidarnosti u prevazilaženju teškoća. Iako su problemi koje je pandemija sa sobom donela značajni, izazovi u ostvarivanju zaštite izbeglica i raseljenih lica nastavljaju da okupiraju pažnju država i međunarodnih institucija. Veoma su zabrinjavajući poslednji podaci koji nam govore da je u svetu trenutno prisutno 26 miliona izbeglica, 45,7 miliona interno raseljenih lica, kao i 4,2 miliona tražilaca azila. Sa žaljenjem konstatujemo porast broja kako prisilno raseljenih i tako migranata na globalnom nivou. Rešavanje ovih kompleksnih problema predstavlja test naše odgovornosti i posvećenosti principima humanosti i solidarnosti.

Dame i gospodo,

Koristim priliku da još jednom zahvalim svima koji su pomogli realizaciju Zajedničkog regionalnog stambenog programa trajnog zbrinjavanja izbeglica i raseljenih lica sa prostora bivše SFRJ, a koji se sprovodi u Republici Srbiji, Bosni i Hercegovini, Republici Hrvatskoj i Crnoj Gori. Posebnu zahvalnost dugujemo UNHCR-u i OEBS-u koji su omogućili stambeno zbrinjavanje najugroženijih izbeglica. Naši zajednički naponi doveli su do toga da je u Srbiji posredstvom Regionalnog stambenog programa do danas stambeno zbrinuto 5.143 porodica.

Regionalni stambeni program je primer da se put ka rešenju uvek može pronaći, onda kada za tako nešto postoji volja. To je veoma važna poruka, jer u Republici Srbiji osim izbeglica iz bivše SFRJ boravi i približno 200.000 interno raseljenih lica sa Kosova i Metohije, za koje se ni nakon 21 godine nisu stekli uslovi za održivi povratak. I ovom prilikom moram da naglasim da je zanemarljiv broj njih ostvario svoje pravo na povratak, nesmetano raspolaganje imovinom, nediskriminaciju i nesmetan pristup političkim, ekonomskim i socijalnim pravima na Kosovu i Metohiji.

Poštovani učesnici skupa,

Populacija interno raseljenih lica sa Kosova i Metohije predugo čeka na rešavanje osnovnih egzistencijalnih pitanja. Podsećamo da se Srbi sa Kosova i Metohije više od dve decenije nalaze van svojih domova, što predstavlja jedno od najdugotrajnijih internih raseljenja u Evropi. Održivi povratak u svoje domove uspeo je da ostvari samo 1,9% njih, što je najmanja stopa povratka u svetu. Interno raseljena lica su danas taoci nerešenih pitanja, njima nije omogućen održivi povratak na Kosovo i Metohiju, kao ni pristup pripadajućim ljudskim pravima. Poražavajuća je činjenica da zaštita njihovih prava nije obezbeđena od strane onih koji su se na to obavezali i kojima je to u mandatu.

Smatramo da je došlo vreme da se preduzmu konkretne mere da se ovim ljudima pomogne. Iskustva, kao i modeli i alati koji su razvijeni za rešavanje produžene izbegličke situacije u okviru Regionalnog stambenog programa za izbeglice, mogli bi, uz određene modifikacije, biti primenjeni i u slučaju interno raseljenih lica u Srbiji. Zato bismo visoko cenili dodatno angažovanje i podršku međunarodnih partnera na rešavanju problema produženog raseljenja Srba sa Kosova i Metohije, uz uvažavanje naučenih lekcija i ponavljanje dobre prakse. Ovom prilikom ističem da Republika Srbija već pruža podršku interno raseljenim licima sa Kosova i Metohije - sprovođenjem programa finansiranih iz budžeta Republike Srbije, donatorskim sredstvima i sredstvima iz pretpristupnih fondova Evropske unije.

U očekivanju konkretnih inicijativa za rešavanje situacije dugotrajnog internog raseljenja u Srbiji, želeo bih, na kraju, da se još jednom zahvalim Visokom komesaru Grandiju i UNHCR-u, na njihovoj posvećenosti i neumornom radu na pomoći svim prisilno raseljenim licima u okolnostima pandemije, kao i na angažmanu u okviru globalne izbegličko-migracione krize. UNHCR i drugi međunarodni partneri mogu i ubuduće računati na posvećenost i konstruktivnu saradnju Republike Srbije u naporima da se prevaziđu problemi izbeglica i interno raseljenih lica, koji čine jednu od najranjivijih grupa današnjice.

Hvala na pažnji."